

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatatra czímelve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések legutányosabbán, árszabály szerint. —
Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árában — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad.
Nyitlér soronként 40 fillér.

Cseh-tót logika.

A prágai „Čas“ magyar nemzetiségi politikával foglalkozva, több cikkben ismertette a magyar politikai pártvezérek állásfoglalását. Kik tudományosan kizárólagosan magyar nyelvű Magyarországot akarnak és ezzel szemben ismerteti Veszeloovszky tót s Vlád oláh képviselő beszédét és cikkét így végzi: „Bármiként is lesz, a magyaroknak lassankint szakítaniuk kell az egységes magyar államról való álmokról. Lehet egységes és erős magyar állam úgy is, ha tiszteletben tartják az összes nemzetiségeket, de magyar nyelvű állam sohasem lesz valóság. Erről kezessékedik az az élénk nemzeti szellem, mely a nem magyar nemzetiségek közt ébredszik, mely nem gyöngöl és nem gyöngölhet, mert a nagy magyar sovinizmus reakciót, a leigázott népek nemzeti öntudatra ébredését provokálja.“

Meg kell jegyeznünk, hogy a „Čas“ a cseh-tót nemzetiségének eszméjének főorgánuma és amikor ezt konstatáljuk, lehetetlen rá nem mutatnunk arra a logikai bukfenecre, amelyet ez a lap ezúttal is megeselekedett. A cseh-tót propaganda arra törekszik, hogy a két különböző országban és államban lakó csehek és tótok egységes nemzetet képezenek, mivelhogy nyelvüknek fogva közeli fajrokonok. Hogy tehát egy egységes cseh vagy tót, vagy cseh-tót nemzet két államban létesülhessen (ha bár hiszen tudjuk, hogy egy közös Slávia vagy Bohemia álma is motoszkál a forróvérű cseh-tót politikuskok agyában!), ezt oly természetesnek találja ez a lap és a háta mögött álló párt, mint pl. a krumpli érészt; ellenben, hogy a Magyarországon évszázadok óta együtt élő különböző fajú és nyelvű népek, amelyek mindig és mindenkor, amióta magyar állam van, egy egységes politikai nemzetet, a magyar nemzetet alkották, előbb-utóbb nyelvben is egységes lehessen, ez már sehogy sem fér a cseh-tót matadorok fejébe, valamint hogy nem tudják megérteni, hogy minden magyar embernek és hazafinak minden különösebb sovinizmus nélkül is azt kell óhajtania és ha mód-

jában áll, arra törekednie, hogy a politikai és közjogi tekintetben egységes magyar nemzethez tartozó népeket szorosabb kötelekkel is fűzzék egybe és hogy ezen kötelekkel egyikét a magyar nyelv is közepli.

A „Čas“ fejtegetéseivel szemben mi tehát azt mondjuk, hogy igenis ébredjenek hát a nemzetiségek ebben az országban; mert ha fölébrednek azon az igán, amelyet izgató vezérek hazug képezelte a nyakukra kötött, kázi fognak, érezni fogják, hogy csak gyilkos álmom volt, amibe őket nem a magyarok erőszakos sovinizmusa, hanem a saját véreik, vezérek ámitása ringatott; bódító álmom, a melyből már rég fel kellett volna ébredniök e haza, e nemzett földére. És e nagy ébredés zajában a magyar faj is fel fog ébredni és nem lesznek többé Moocsáryak és mások, akik a megbüntetett izgatókban mártirokat látnak. És az erejének, nemzeti és fajja feladatának tudatára ébredt magyarság látni fogja, hogy ha valakit ez országban a nemzetisége miatt üldöznek, akkor a magyar az. Mert míg mi egyre hangoztatjuk, hogy tartsák meg a nemzetiségek nyelvüket, szokásaikat és csak a magyar nyelvnek elszakítását és a nemzethez való hűséget sürgetjük, addig a nemzetiségi politikuskok és a sajtójuk a magyar intézmények gyalázásában, a magyar nemzethez szító elemek meggyanúsításában lelik legfőbb örömeiket és kedvetleiket. Szerintük mindenki renegát, magyarón, aki ha pl. tót nyelvű szülőltől származik, nem az ő politikai meggyőződését követi, hanem a magyar nemzetnek hű fia óhajt lenni és maradni. Tehát a magyar nemzet tagjának nem szabad magyarnak vallania magát. Tótnak, oláhnak, svábnak, rácznak, ezigánynak igen, éppen csak magyarnak nem!

Igen, igen, ébredjünk hát és bánjunk el az ámitókkal, a konkolyhíntőkkel, a hazaárulókkal érdemük szerint!

Mi nem tartunk ettől az ébredéstől, de igenis tartunk a trespédéstől, a vergetéstől, a tetszhaláltól és ezek következményeitől.

Ki hazodik ?

A Vitoris Miklós vágujhelyi orsz. képviselő beszéde, melyet lapunk egész terjedelmében közölt, nagyon is elevenen talált a tót túlzóknak, akiknek sajtója tele van most mindenféle invetivával a szókimondó képviselő ellen.

A legérdekesebb azonban az, hogy a „Nár. Nov.“ meg a „Slov. Týždenník“ egyszerűen hazugságoknak bélyegzik a Vitoris állításait. A Nár. Nov. azt mondja Vitoris beszédéről, hogy ez üres, általánosságban mozgó, adatok és sajtó tanulmányozás nélkül való; a pánszlávizmusról szóló cseleplel hírlapi frázisok gyűjteménye; az egész beszédet át mint vörös tonul huzódik végig az a semmivel sem igazolt vád, az a hazugság, az az arulkodás, mely szerint a tót nép, a tót intelligenzia, a tót sajtó hazafiatlan stb. A Vitoris beszéde alávaló, hazug insinüáció.

Mi pedig behívonyítjuk, hogy nem Vitoris hazudott, hanem a „Nár. Nov.“ elkézője, akinek ez különben is rendes mestersége.

Olvassa el bárki a Vitoris beszédét és sehol sem fogja találni azt a passzust, amely a tót népet hazafiatlansággal vádolja. „Mi tót néplünk ragaszkodásában nagy kinevet birunk“, mondja Vitoris, — „de vannak, kik bennünket e kinevölt megosztani, kik e ragaszkodás érzetét gyűlöletté átalakítani törekcsenek stb.“ Tehát nem a tót nép, hanem a lelketlen pánszláv izgatók hazafiatlanságról beszélt Vitoris, ha pedig a Nár. Nov. és elvtarsai azt hiszik és mondják, hogy az ő lelketlen izgatásuk, amelyben » Hurban M. szelleme nyilatkozik meg, ha burkoltan is, de félreismerhetetlenül, hazafias eszelekedet, úgy ez csak arra vall, hogy vagy sejtelmük sines a hazafias mibenlétéről, vagy pedig oly hátráltat a ezimizmusuk, hogy velük egyáltalában komoly vitát folytatni lehetetlen és csak a bíróság az az iskola, ahol őket annyira-mennyire kitanítani lehet.

Nem, nem, Vitoris sem nem hazudott, sem nem talzott, sőt mondhatt, hogy inkább csak érintete, mintsem hogy kimerítette volna a nagy bajt és veszedelmet involváló tárgyat. Ha az ultratökös bűnlejstromát részletes adatokkal is illusztrálta volna Vitoris, ugyanevak szanalomra méltó vitézeket léptethetett volna föl a tót túlzók tabórából! Mas alkalommal ez is megörtöndíthetik, ha nagyon szegények fogják a národisták politikai arezkepek megfestését. Nem jó talra festeni az ördögöt!

T Á R C S A.

Szent Antal.*

— A „Felvidéki Híradó“ eredeti tárczája. —

Írta: Holbay Lajos.

A „Felvidéki Híradó“ f. é. július 10-iki számában, a szerkesztői üzenetekben egy felszólítási foglaltatik páduai Szent Antal, mint a szegények kenyere eszméjének kifejtése, illetve egy Szent Antal-bizottság alakítására. Szívesen ragadom meg az alkalmat, hogy ezen emberbaráti eszmét e lap olvasóközönségével közelebbről megismertessem.

Déli Franciaországnak Toulon város Lafayette

utca 41. sz. házában Boffier kisasszony bir egy kis vászonkereskedéssel. A bolt helyiség mellett kis kamrában régi idő óta egy páduai Szent Antal ábrázoló szobor van elhelyezve. Ezen igénytelen helyiségből indult világra ama emberbaráti mozgalom, mely mai nappal a világ minden részén milliókat áldoz Szent Antal szegényei részére.

1890. évi március 12-én nevezett kisasszony nem tudván bolt helyiségének ajtaját kinyitni, meglátja a jelenlévő lakatosmester előtt, aki már hosszabb idő óta háiba nyitogatni szerszámaival az ajtót, hogy siker eszen Szent Antal tiszteletére kenyeret fog feláldozni a szegényeknek. Alig hogy a fogadalom megtörtént, az ajtó kinyílt. Ezen naptól kezdve, úgy ő, valamint ismerősei minden szükségükben Szent Antalhoz fordultak s kenyeret ajánlottak fel a szegényeknek a meghallgatással biztos reményében. Köztudomásra jutván a dolog, naponkint megjelennek a kamráskában főrangú hölgyek, szegény övezgyek, aranygalléros katonatisztek, egyszerű közegek, földművelők és világi notabíliások, mesterelemek és főnökök, hogy Szent Antal iránti hátajuk Jerovása gyánánt a szegények kenyereére adakozzanak a szobor mellett elhelyezett gyűjtőperszejbe. Sőt naponkint érkeznek a kisasszony ezimére postautalványok a világ minden részéről Szent Antal szegényei részére. Hogy fogalmunk legyen csak ezen egy perzselbe befolyt adományokról, hiteles statisztikai adat gyánánt feleltem, hogy 1892. évben 5000 kor., 1893. évben 36000 kor., 1894.

évben 110000 kor gyílt egybe. Évről-évre fokozódnak ezen adományok. Külön folyóirat számol be Szent Antal emberbaráti műtéről.

Szent Antal iyletén való tisztelete jelenleg az egész világon el van terjedve. Magyarországon a főváros jár elő a legjobb példával, ahol majd minden egyes kath. templomban fel van állítva Szent Antal szobra a szegények kenyere perzselével. Örömmel kell megjegyeznem, hogy Turócmezgye kath. templomainak nagy részében, kisebb-nagyobb mértékben adományok gyűjtetnek Szent Antal szegényei részére.

A segélynyújtás módjára vonatkozólag megjegyzem, hogy azt a helyi körülmények határozzák meg. Rendes közlemények között a hetek vagy hónapnak bizonyos napjain kenyer osztoztatatik a szegények között. De, szükség szerint, máskép is segélyeztetnek a szegények a begyílt adományok arányához képest. Emél a pontnál egy részemről fontosnak itéltem eszmét akarok megpendíteni.

Turócmezgyének sok a szegénye. Sok a ruhátlan és éhező iskolás gyermek, akik éppen nagymérvű szegénysejtknél fogva távol maradnak az iskola tanítási és nevelési áldásaitól. Eltekintve a járó szegények segélyezésétől, Szent Antal nagyon sok jót művelhetne, hogy ezen szegény gyermekek ne kerüljenek a teljes erkölcsi zűllés ösvényére. Mentünk meg őket kegyes adományainkkal az Isten, a haza és a becsületes munka részére.

* Lapunknak, a „Felvidéki Híradó“ f. évi 28. számában a szerkesztői üzenetekben, reflektálva cikkirónak egy kisebb közleményre, amelyben jelelte, hogy Felsőstambnyán páduai Szent Antal szobrárt állították föl, azt a megjegyzést tettük, hogy jó lenne a közhangulatot kibánsálni és egy turócmezgyei bizottság alkátania, amelynek az lenne a ezája, hogy a páduai Szent Antal tiszteletére, illetve a szegényeknek szánt penzek itt maradjanak a vármegyében és ne vándoroljanak el tőlünk idegen földre, már csak azért sem, mert nálunk is akad elég szegény ember, aki segítségre szorul. Ezen megjegyzésünk alapján ismerteti most Holbay Lajos felstambnyai r. k. plébános ezt a humánnis intézményt, amelyet, ezéjárt tekintve, mindenki vállalkozóbbánság nélkül támogatathatna. Örvendenék, ha ismeretlenségük fogatnia lenne.

Tengerentúli tót fürmedvény

A pittsburgi „Amerikászko-Szlovenszké Noviny” című pánszlv tót lap „Örvendjétek árkvá!” című vezércikkében a következők foglaltatnak: „Mégis csak „jó” az a magyar kormány, nem hágy bennünk felügyelet nélkül, bármennyiben kerüljön is, igazán jó anyánk! Nemrég ment „András bácsi” (Hodobay András amerikai apostoli vizitátor) Rómába és már megint visszatjót, de mandátum nélkül, hogy itt főpásztori felügyeletet gyakoroljon a görög katolikus lelkék fölött, akiket a magyar kormány annyira szeret, hogy védelmezőt küldött nekik, hogy el ne vesszenek, el ne romoljanak. De e védelmező rosszul védelmezte báránykát, mert a magyar kormány nem adott neki semmitéle mandátumot a további felügyeletre. Mivel a magyar kormány csak a görög katolikusokkal próbálkozott és ezekkel itten András bácsi nem sokat végzett, most megdöndölte magát, hogy Amerikába más ort, illetve pástort küld és ez fog öröködni a római katolikusok és görög katolikusok felett is. A tegnapi „Dennik”-ben (ez a fenti tót lap mindennapi kiadása) és ezen újság külön számában közöztettünk, illetve közzétesszünk egy kassai levelet, melyben barátunk arról értesít, hogy a magyar kormány ideküldi Kozora András kassai kanonokot, más öt pappal együtt, hogy itten örököljenek. Kozora erős magyaron, mint a levelező jelzi és azért jött Amerikába, hogy gondoskodjék arról, hogy a nép „ne romoljon” a pánszlovensz alál, hanem hogy megmaradjon tiszta, romlatlan, hazafias szeretetében a magyar kormányval szemben. Azert mondjuk: „magyar kormányval szemben, mert a mi népünk szívesen és halával emlekezik szülőföldjére, hazájára, de átkozza a magyar kormányt azért, mert ez megfosztotta ősi birtokától és idegen vlagába bítte. Magyária jól tudja, hogy a nép nem hordja őt szíveben és édes emlékében, hanem utálatban, azért gondolja, hogy e nép örömeibest adja át magát a tót tanoknak, mintsem szeretné a magyarságot. És ez egészen igaz. Nem lehet azt szeretni, aki minket út és kínzó. A nép Amerikában fölvilágosodott. Megismerte fajtát, megismerte, kihez tartozik és megismerte tnyelges ellenségit, üldözőt. Ezelőtt nem tudta magyarul, hogy kiséoda, misoda, de most megismerte magát, megismerte az igazságot, megismerte saját törzsét, megismerte saját családját. Hogy ezen nép ne művelődjön, hogy továbbra is a tudatlanság sötétségében maradjon és hogy zügdőlős nélkül vitesse magát a magyar szovinizmus mérsárszékére, a magyar kormány három evvel ezelőtt ideküldte Hodobay András eperjasi kanonokot, aki ottthon nagy rekordot ért el a magyarsítás terén, hogy itten is ilyen sláv-ellenes álláspontot foglaljon el és minden lehetőt megtett, hogy a tót, illetve a sláv meggyozódása Magyarországból való nép között ne terjedjen. De ez épen nem sikerült és meg kellett magát adnia, vagy föllégszettek volna. Elég az az, megint itt van, de mandátum nélkül.

Kozora András szintén bevallott hazafi, aki előtt a magyarsításon kívül nincs semmi szent a világon. A templomból kidobta a tót könyveket és magyar isteni tiszteletet honosított meg. Az ilyen szovinista legény megsezerelte a magyar kormány, adott neki kanonoksa-

Amint Szent Antal eltagad adományokat vallás-különbség nélkül, adományainak kiosztásánál sem kérli a szegény vallását, korát és állapotát, hanem segítvezi azt és ott, aki és ahol szüksegre szorul.

Az Isten is meg fogja áldani azokat, akik Szent Antal nevében idegen nyomor enyhítésére adakozni fognak. Nagyon célszerű volna, ha velem egyetértő emberbarátok velem együtt bizottságát alakulnának a fentemlített eszme szolgálatára. A kölcsönös érintkezés megynkben nehézséget okozni nem fog. Hossza keresés nélkül is megtaláljuk egymást s megtaláljuk Szent Antalt is.

Végül egy lélektani tényre akarok hivatkozni. Nines boldogtöb tudat, mint az, hogy valakivel jól tehetünk. Irgalmasságunk önmagában hordja már a jutalmát is. Egy kis pelda: Bizonyára voltál már, kedves olvasó, abban a helyzetben, hogy egy szegény, élhez vándornak egy kis ételt nyujthattál s neved, mily örömmel és hálaival fogysztja el azt, ami asztalodtól fennmarad. Kérdem, ki érezt nagyobb örömet, vajton az, aki a nyujtott ételt élvezte, vagy pedig az adományozó? Feltétlenül az adományozó. Nem azért, mert többje van, mint a segélyezett szegénynek, hanem azért, mert jól teherelt. Szereték meg mindnyájan minden adott alkalommal ezen tudatot.

got és végül kiválasztotta főúrt, illetve pástortul Amerikába a tótok részére. Magától érteődik, hogy oly cím alatt küldték ide, hogy itten mint egyházi méltóság müködjék, de ő neki nem kell törődni az egyházzal, sem a lelkek lüdvével, hanem csak azzal, hogy a Magyarországból való emberek ne nemzetlenedjenek el, hanem hogy hűségese magyarok maradjanak, hogy a magyar hazafiság köztük ki ne vesszen. No hát, átéltünk mi már keményebb fámádást is, hiába való volt minden, ez is hiábavaló lesz és Kozora ur visszátér, mint András bácsi, borzasztó fiaskóról Magyarriába referálni, hogy bizony Amerikában a tótokat nem győzi le az egész Magyária se.”

Ejnye no! Az amerikai Miso, hogy azt a szeles vizet tudja Pittsburg és Magyária között, amely még a zsiros kalapjának széles karimájával, ameddig az esze és a bátorsága ér, is szélesebb, kezd virtuskodni. Hát csak virtuskodjék, majd ha visszajön ide Magyarriába, a legkisebb magyar szolgabíró is legyőzi.

Pályaválasztás.

Most, amidőn az évről iskolai vizsgálatok befejezések s egy tanévnek ismét vége, egy szülő, mint gyermekeik egy fontos dolog, a pályaválasztás kérdése előtt állanak.

Nem csekély dolog ez, mert egy eltévesztett pályaválasztás elkésirerheti az ember egész életét, míg ha azt helyesen meg tudja választani, jövendő boldogságának és előrehaladásának ezen elhatározás mintegy kufforrását fogja képezni.

Első és fődolog emél figyelembe venni a testi és szellemi rátermettséget

Mikor a gyermek már annyira erősödött, hogy az életben előforduló akadályokkal némileg meg bír küzdeni, önkénytelenül is kifejtődik nála az egyik-másik foglalkozás iránti vonalom és hajlandóság, amelynél fogva a figyelő szülő mindjárt tisztában van azzal, hogy gyermeke mely pályán találja meg az igazi boldogulást.

Nagyon helytelen dolog az, mikor valamely szülő elhatározza a gyermeki hajlandóság figyelembevétele nélkül, hogy a fiát pl. valamely tudomány vagy hivatalnokai állásra képeztesse ki, bár a gyermeknek sem tanulási kedve, sem alanyi szüksegs szellemi képessége nines. Hány szülő onlegeti mostanában sokszor botorul és megdöndölgatlanul még a tanuló előtt is, hogy milyen kegyetlenek azok a tanárok. Elkürtaták az ő tehetséges, kedves fiukat bosszúból, ellenszenvől vagy nemzetisége miatt.

Rozsakaratu, igazságtalan és ostoba az olyan beszéd.

Nem a tanár buktatja meg a tanulót, hanem az bukik meg, mert nem tanult, mert ninesen éppen semmi tehetsége és a legtübbször a tanuláshoz szüksegs előkészültsége sem.

De a szülők szinte erőszakoskodnak. Erővel, — a jó tanácsok ellenére — ismét és ismét iskolába kényszerítik fiaikat. Az ilyenek aztán a közép-, vagy polgári iskola néhány osztályát kínos vergődéssel elvégzik, de tovább már baladni képtelenek s a proletárok számát fogják gyarapítani. Mert fájdalom, nálunk még most is uralkodik azon terle felgóság, hogy pár középiskolai osztály végzése után minék is igazban valaki iparos, mikor ur is lehet.

Pedig vajjon melyik az igazbáb ur: az a 4 osztályt végzett ember-e, aki mint napidíjas, minden perzen ki van téve annak, hogy állásából elbocsátják, vagy ha ez meg nem esik vele, 80 kr. vagy 1 frt. napidíjjól kénytelen tengetni saját és családja életét, vagy az ugyanannyi kevesebb osztályt végzett iparos, aki először is független, másodsor pedig, mert több tudással lepett a pályára, szakmáját jobban érti és ha szorgalmasan dolgozik, takarékos, nemcsak családját képes tisztességesen eltartani, hanem öreg korára egy kis vagyon is tud gyűjteni.

Tekintsünk csak szét más országokban, mit tapasztalunk ott? Elvégeztetik a gyermekkel a polgári vagy középiskola osztályait, csak aztán adják az iparospályára s mint segéd bejárja a nagyb iparos városokat s így bő tapasztalokkal élve, mint mester az ott látottakat alkalmazkodik a maga hasznára fordítani.

Ép így vannak a kereskedelmi pályával. De számolni kell a szülőknek saját anyagi helyzetükkel is.

Ha valamely szülő annyira nyomasztó anyagi viszonyok között él, hogy családját a legszüksegsesebbekkel is alig képes ellátni s még hozzá gyermeke sinek kiváló szellemi tulajdonokkal megaldva, hiába volna azt

a gyermeket a tanulással gyötörni, mert az ilyen a kényszerített foglalkozás, a létfenntartásért való küzdelem elől éltő összeroppantja, vagy az élelhalottak számát szaporítja, sőt gyakran az öngyilkosok szomorú statisztikájának adatait gyarapítja.

Ne ragaszkodjunk a pályaválasztásnál család tradíciókhoz, mert minden tisztességs állás és foglalkozás nemesít s a magyar nemzeti misszióknk szolgálatában áll, csak az illeto azt a hivatást, melyet beölt, híven és pontosan sz-igálja. Hiszen valamennyien munkások vagyunk, egyik szemellenfél, másik testi erővel dolgozik s valamennyien bár csekély, de szüksegs részeseköl vagyunk az államfenntartó gépezetnek.

Nyári mulatság Ruttkán.

A ruttkaiak mulatsága, amelyet a kassa-oderbergi vasút főműhelyének munkásai rendeztek, a vasut tulajdonát képező helytben ez évben is tenyesen sikerült. Már kora reggel a főműhelyi zenekar járta be a városi, mozsárdurrogások pedig jeleztek a gyülekezést. A minégy 800 fonyi esapat Saager Ferenc felügyelő vezetése alatt reggeli 8 orakor indult ki a helytbe, ahol a munkások csakhamar táborot ütötek és elhelyezkedtek. A délelőt egy része meg rendezkedéssel telt el, de kijutott a mulatozásból is. A látogatók nagy tömege azonban a delutan folyamán lepte el a helytet. Delutan érkezeti meg a kassa-oderbergi vasutnak közserzetben álló igazgatója: ruttkai Ráth Péter, adv. tanácsos is Virág-völgyről és látogatott ki a nyári mulatság színhelyére Berecz Gyula kir. tanfelügyelő és Saager Ferenc felügyelő kíséretében. Erkezést mozsaróvisek adtak hírl a nagyközönségnek, mely erre a bejárathoz töltött, ahol Saager Ferencné mint háziasszony, továbbá a rendező bizottság fogadták. Ezek nevében Erdős mérnök üdvözölte a népszerű vezérigazgatót, aki válaszában ismételtén is kifejezett adott azon meleg érdeklődésnek, amelyvel alkalmazottai sorsa iránt viseltetik, biztosítván a jelenvalókat, hogy etelenek azok a legkellemesebb napjai, amikor jötenek emekéshez hozzájárulni. A munkások nevében Bürger mulatságos üdvözölte a vezérigazgatót, keresetlén, de szívből jövő szavakkal. Jól esett hallanunk azokat a köszönő szavakat, amelyekkel a vezérigazgatónak eddig tanúsított jóságát megköszönő és további jóindulattal kérte, amit Ráth Péter vezérigazgató barátságos szavak kíséretében meg is igert. E fogadás után a műhelyi dalárdá adott elő egy énekménst, majd belélt a tatarság a török kavehazba, ahol kosztuambe öltözött kavéselyanok és urak szolgáltak ki a vendégeket. Megtekintette a vezérigazgató a öbbi pavillont, a tánczólokat és az erdőben letelepedett családokat, mindennit a legrokonzenszebb fogadtatásban részvevén. A nyári mulatság rendezője: Saager Ferenc felügyelő és a rendezőség büszkén tekintettek szet a szép erdőben, amelyet vagy 3000 ember népesített meg. Nemesek a ruttkaiak vetek ezen részt, de nagyon sokan Türocszentmártonból, Türocsmegyéből, Rózsahelyről, Lipót-szentmiklósból, Zsolnáról stb. A esztaiaknál volt képviselőjük iránti ragaszkodásból most is nagyobb számban jelentek meg.

A látványosságok megtekintése után aszonnához ult a tatarság és kedélyesen töltötte az időt mindaddig, míg az új homályának beálltával Tóbis Guszav mérnök megkezdette birodalmában, a tüzijetekök ömkelésében uralkodást. Mert Tóbis csakugyan uralkodó a maga birodalmában. Olyan tényleg tüzijetekök produkált most is, amelyet annalatt személt a közönség. Amikor pedig a tüziszavak között megjelent ruttkai Ráth Péter vezérigazgatónak jól utanozt alakja, elemenisri erővel tört ki az eljenzés, mely majd minden mulatvány an megújult, éltetve annak mesterét, Tóbis úrnakót.

A tüzijetek befejeztével zenezavál, Lampionok és fáklák világánál megkezdődött a bevonulás. A menet eleje már Ruttká feljárt, amikor még a helyen is látnunk lobogó fáklákat. A mulatság folytatása a vasuti éretemben volt és tartott a legjobb hangulatban reggelig.

Mint álom mult el ez a szép nyári mulatság és azt a kellemes nyomatást hagyta hátra, hogy ott, ahol a vezetőségben megvan hozzá az erzek, ott és csakis ott lehetőségs az, hogy vezérigazgató, főmuvalnokok, hivatalnokok, alkalmazottak, munkások ily barátságos hangulatban tölthessenek el egy napot és ne zavarja azt meg a legesekélyebb incidens sem. Pedig hát megnyílhatt volna a nyelvek, mert amint értesülünk, neu kevesebb, mint 117 hektoliter sör és nagymennyiség bor is fogyott el, a mikor pedig az a nyelven, ami a szíven,

HIREINK.

— **Rímely-émlékterem.** Boldogult dr. Rímely Károly volt besztercebányai püspök emlékére érmet vertettek díszes kiállításban. Az érem egyik oldalán az elhunyt püspök jól talált domborképe látható püspöki öltömban a következő körirattal: „Dr. Rímely Károly besztercebányai püspök, lelki apja, valóságos helybirtkos tanácsos.” Az érem másik oldalán látható a besztercebányai püspöki ezimer ezzel a körirattal: „A hazának és az egyháznak él 1825. február 4—1904. január 13-ig.

— **Liptómege új kir. tanfelügyelője.** Kiszely Andor kir. tanácsos, Liptóvármegyének két évtizeden át volt kir. tanfelügyelője, ki előbb Liptóvármegye alispánja volt, nyugalmába vonulva, a vallás- és közokt. m. kir. miniszter Adamióch Pál Budapest székesfővárosi kir. segédtanfelügyelőt nevezte ki Liptómege kir. tanfelügyelőjévé. Adamióch régi, kipróbált harcosa a magyar közoktatásügynek s így Liptóvármegye örömmel üdvözöltehi közoktatásügyé élén az új kir. tanfelügyelőt.

— **Eljegyzés.** Kravsz Sándor rutkai állami iskolai tanító eljegyezte Spanner Matildot Eperjesről.

— **Vadászok gyűlése.** A túrúcszentmártoni vadászok egyesülete t. hó 24-én, ma délután 2 órakor, Túrúcszentmártonban a m. kir. járási erdőgazdálkodás hivatalos helyiségében közgyűlést tart.

— **Tűzrendészeti tapasztalatok városunkban.** A nagy hőség és tartós szárazság miatt mind gyakrabban előforduló tüzetekről folytatja Túrúcszentmárton előjárója, élén Simko Gusztáv bíróval, Kolth József tüzoltó főparancsnokkal, továbbá Zányi Kálmán mérnök, a keményseprési ügyek vezetőjének szakszerű közreműködése mellett megvizsgálta a múlt héten az egyes házak padlásait, kéményeit és tüzelési berendezéseit s az alkalommal számos helyen megdöbbenő körülményeket konstatait a tüvezés elleni óvóakadás elhanyagolása dolgában. Nevezetesen deszkapadlásokba, vagy szintfolyos eszternye alá forró füstöt lövelő bádagesőveket, melyek tájképen az épületek már is körül van pörkölve, vagy szikrák füstöt okozó rozoga téglatornyókba és agyagból összetapasztott füstlyukakba (piaclyukok) talalt a szindelyfedelek alá elrejtve, melyek körül sok helyen még dus szénakészlet is hever s amelynekből a közelmúltban 2 eljuttott tüzetet is származott. A tüzoltó főparancsnok Isténkisértekné nyilvánította a tüzelészeknek továbbra is való megfigyeltét és sürgősen követelte, hogy tekintettel a viháziányra és a veszélyes tüzelések sokaságára, a hatóságok rendeljék el a tüzbiztos, szolid kéményeknek felépíttést ily helyeken haladékl nélkül s ami a tűzveszély és gyúlékony anyagok felhalmozását illeti a padlókonon házalkókn szigorúan megrendszabályoztatassanak. Mert amíg ez meg nem történik, hiába álljuk a dobányzást: a gazdasági udvarban, hiszen ezáltal a fedél alatt rejtett helyekben szénaszalma közt szabadon szálalognak a füstszikrák, végveszélyvel fenyegetve a lakosság életét és vagyonát! Reméljük, hogy a tapasztalatok után az illetékes hatóságok ammal is inkább, mert tudunkkal az építési szabályzat is rendelkezik róla, nem fognak késni a gyors, feltétlen tüzbiztosított célzó és nyújtó intézkedéssel.

— **Közeledik a Zsivona napja.** Ezt nemcsak abból tudjuk, hogy a N. N.-nek minden számban benne van a megélvő, de a töből is, hogy ilyenkor az érkező vendégek tiszteletére mindig történik valami a város rendezőztalára. A véletlen mindig így hozza magával, hogy az ilyen munkálatokkal mindig akkorára lesznek készen, amikor a Zsivona vendégei megérkeznek. Most a Dom és a vasúttól vezető út közötti részt veték munkába, ami mindenképen helyes volt, mert így ma-holnap megerjlik, hogy meg esős időben is nagyobb sár nélküli juthatunk ki a vasutatlanoshoz.

— **Érdőgések.** A múlt héten szombaton délután nagy izgalomban voltak az emberek Túrúcszentmártonban, ahol az a hír volt elterjedve, hogy Zsivóváralja lángokban áll. Es tényleg azon a tájon a rekkelő hőség és verőnyos pád daczára nagy füst és lángnyelvek voltak láthatók. Ezek azonban nem Zsivóváraljának pusztulását jelentettek, hanem a szlovani erdőnek egészét, amelyből pár holdnyi terület a lángok martaléka lett. Ugyanezen időben Nezcvál közöbelben is volt erdőgés, vasárnap pedig Rutkán a község erdője fogott tüzet, de nagyobb kárt nem okozott.

— **A Vág áldozatai.** A rekkelő hőség elől tüdült keres most minden ember. A Vágmentén utazók szokatlan látványt látnak ma, amikor délutánonként az egész folyó mentén mindentelie furdzókkal találkoznak. A furdások azonban áldozatai is vannak. Részben vigyázatlanság, a furdóhely nem ismerése is okai a szerencsétlenségeknek. Mint Turánból írják, t. hó 17-én d. u. 5 óra tájban a turáni vasúti állomásnak egyik váltóórá,

az 58 éves Kikta Antal kiment felnőtt fiával a Vágba, furdóni. Egy ideig szépen lizezkoltak a szokottánál kisebb Vág vízében. Egyszerre azonban az öreg akaratlanul olyan helyre sodortatott, ahol a víz most is mélyebb egy embernyi magasságnál. Kiklát valószínűleg régi szivaja fogta elő, tudokolni kezdett. Fia, aki a partköz közelében turdott, atyjának segítségére ment, őt meg is fogta, átkarolta és uszni is kezdett vele kélvő, de amire sekélyebb vízbe sikerült neki kijutni, az atyja már nem él. Megemlítendő még, hogy szombaton ugyanazon a helyen Kisselmezéről is furdótek ott s azok közül is Slezák János megfult, akit holtan vittek haza Kisselmezre.

— **Körmöczbánya gazdálkodása.** A „Pesti Hírlap” nyomán a „Nár. Nov.” is gyúnosan emlékeztetett meg Körmöczbánya gazdálkodásáról, amely szerint 20,000 korona határalkos bért ajándékozott a stubnyafurdói bérleonek, Slesinger-ezének pedig, amely a város erdőit bírja bérben évi 200,000 koronáért, leszállította 70,000 kor. kaucióját annak felére. Hát persze a Pesti Hírlap meg a Nár. Nov. jobban tudják, hogy mi jó a városra nézve, mint annak képviselőtestülete és magisztrátusa s hisszük is, hogy valamelyik körmöczbányai tudósított legközelebb arról fogja értesíteni lapunkat, hogy a bünös városatyák és a vele trafikáló tanácsot vad alá helyezték, Slesingert és Braunt pedig egyszerűen elkergették és a P. H. és N. N. kiadóhivatali főnökeit küldték ki kormánybiztosoknak a gazdasági zárlékon indult főbányaváros ügyének megvizsgálására és rendezésére.

— **Tűzek mindentelie.** A szokatlan nagy hőség nagyon hozzájárul, hogy a vigyázatlanságból eljétt gyufaszázból is pusztító veszedelem legyen. Ilyen nagy tűzveszedelem dühöngött Caezán, Liptószentmiklóson, Zsolnán. Ezek a szomorú esetek, amelyekről a napilapok bőven megemlékeztek, aktuálissá teszik mai cikkünköt, amelyben Zányi Kálmán mérnök mondja el véleményét városunk tüzbiztosaság érdekében. — Liptószentmiklósról írja különben levelezőnk: Városunk lakosait és a helyen keitser verte fel a tűzjármá nyugalmából. E hó 15-én fel 12 órakor délelőtt a szép zsidótemplom közelében egy esztr gyuladt: ki es rövid idő múlva legett a templom, a zsidó iskola és a „Liptó” kaveháztól a „Hungaria” szállóg uterülő utca. A „Korona” és „Hungaria” szálló melkelpuetei is beégtek. A kersekedelmi kör díszterme egészen tönk-r ment. A tüzoltók és a rózsahegyi honvédek mindent megtektek a tűz lokalizálására. E hó 16-án éjjel fel 11 órakor a lakareküzéztártól a „Tátra” kaveházhoz levő házr lett a tűz maralakéva. Fokozta a bajt azon költönyök, hogy a helybeli ünkenytes tüzoltóság éppen most oszlott fel. Alitólág egységek meg lettek volna serte.

— **Halasa, a felebbező.** Ugy a nyár derekán mindig felbukkan Halasa András túrúcszentmártoni ügyvéd az ő felebbezéseivel, amelyeket néha százeval sokott beadni azok nevében, akik nem vettek föl a képviselőválasztók névsórába. Az idén is rengeteg felebbezést adott be, amelyeket a múlt héten tárgyalt a vármegye központi választmányja. Halasa, akiről azt mondják, hogy két kezzei ir és egy szemmel alszik, okosabb dolgot is eslekedhetnék, mert felebbezéseit, amelyeknek legnagyobb részét még csak nem is indokolta, a központi választmány elutasította. Elég lett volna tehát egy kézzel írni és alhatott volna mind a két szemével.

— **Öngyilkossági kísérlet.** A Trencsénben állomaszó honvedezred önkéntese, Janez Jusztin, múlt vasárnap kirándult a dumbeisai erdőszézh, ahol jól mutatott. Mikor azonban elbuzosott és kocsira szállt, hogy a báni vasúti állomáshoz hajtasson, a falu temetőjén megint leszállt és ott mellbe lökte magát. Tettenék oka ismeretlen. A súlyosan sebesített meg nem lehetett elszállítani a katonai kórházba, hanem az erdőszélre ápuják.

— **Postai felügyeltetés.** A magyar posta területelő Nemetszágba gyakran érkezők olyan csomagok, amelyek kézbesítése elégtelen ezimzés következtében késedelmet szenved. Nevezetesen gyakran előfordul, hogy a rendelkezési hely nincs világosan feltüntetve, továbbá, hogy csomagokra alkalmazott ezimzatokul a feladókn törekeny lemezpapirt használnak, melyen a ezim legtöbbször megeseonkul vagy olvashatnánk válik, mely oknál fogva a küldemények vagy egyáltalában nem, vagy csak hosszadalmas nyomozás után jutnak rendelkezési helyükre, miközben a küldemények tartalma gyakran hasznavehetetlenné válik. Ezekre való tekintettel figyelmzettem a t. közönséget a hibás és elégtelen ezimzés káros következményeire s felkérem, hogy a postára feladott csomagok tüzetes ezimét (a ezimzett vezetékek és keresztveve és foglalkozása, a csomag rendelkezési helye, utca, házszám stb.) lehetőleg magára

a csomag gúnygyöletére (burkolatára) írják. Ha a gúnygyölet a tüzetes ezim felírására nem elégécses vagy alkalmatlan, vagy az a gúnygyöletre olvashatónan írni nem lehet, ez esetben a tüzetes ezimét papírlapra kell írni s ezt nemcsak szélével, hanem egész lapjával kell a csomagra és pedig a körülkötésre használt zsinog alá ragasztani úgy, hogy az a csomagról le ne válhasson s a csomag a szállítótelep hiányában is kézbesíthető legyen. Aranyat, ezüstöt, ékszeret és egyéb drágaságokat tartalmazó csomagokra, valamint azon küldeményekre, melyek értéke a 400 koronát meghaladja, a ezimét mindig magára a gúnygyöletre (vászonzra vagy ládára) kell írni. Aranyat, ezüstöt, ékszeret és egyéb drágaságokat más tárgyakkal egybe csomagolni nem szabad. Gyorsan romló tárgyakat, p. o. élelmi szerkeket tartalmazó csomagokat ajánlatos, hogy e záradék: „Gyorsan romló” szembetűnőleg a csomag gúnygyöletére kitéccsék.

KÖZGAZDASÁG.

— **Tapasztalati adatok a rozs termelésére vonatkozólag.** Nálunk Magyarországon a rozs termelése nagyon is masodrangú szerepet játszik. Nálunk mindenki csak buzát akar termelni s kétséget sem szenved, hogy a buza rendesen valamely nagyobb termést ad s ára valamivel magasabb. Mégis minden gazdaságban kell rozstot is termelni, ha egyébként nem, a eselődés szükségletére. A rozs azonban olyan minden elbánásban részesül, hogy termése többnyire mindig kritikán alul áll. Nem így van ez külföldön, különösen Észak-Németországban, a hol a rozs ugyancsak a szerepet játsza, mint nálunk a buza s a hol valóssággal mesterek a gazdák a rozs termelésében. Olyan termés-átlagokat kapnak, a minőről nekünk fogalunkunk sines. Természetesen a talajt nemcsak amugy túl-tul, hanem igen alaposan megmüvelik, s általában véve trágyával trágyazzák. Jóformán nincs gazda, a ki rozs vetésére salétromot vagy ammóniak-nitrogént nem használna, s általában a nézet, hogy a tulajdonképeni rozstalajon csak akkor várható kielégítő rozttermés, ha nitrogéntrágya is alkalmazatik, esupán az iránt érteők a nézetek, hogy ősszel vagy tavasszal jobb-e ezen trágyát elhinteni. Epen ezért újabban beható kísérletek végezettek ez irányban, a melyek közül a legmértvárdóbbat, a Gerlach által Posenben végezt kísérletek eredményeit szükségesnek tartjuk e helyen is ismertetni. E kísérletre szolgáló terület 20 morgon volt (1 morgon 2500 m²) s alaptrágyául morgonenként hasznaltatott 3.5 mm. kaint, 1.5 mm. thomas-alak és 1—2 mm. szuperfoszfát, a melyeken kívül az egyik táblán salétrom, a másikon ammóniak nitrogén szórattot ki különböző mennyiségben felváltva ősszel és tavasszal. A nitrogén trágya nélküli területen termelt 15.77 mázsa (1—2 mm) rozs és 30—40 mázsa szalma. Valamennyi tavasszal salétromozott vagy ammóniak-nitrogémmel ellátott tábla legalább 3 mázszával adott nagyobb termést, holott 4—16 font szórattot ki morgonenként, el-lenben az ősszel kiszórt salétrom csak egy mázszával adott nagyobb termést. Legnagyobb termést adott a 2-ik számú tábla, a melyre 16 font salétromnitrogén szórattot ki tavasszal és pedig egy morgonen 19.66 mázsa szemet és 35—52 mázsa szalmát. Ezen kísérletből kitűnik, hogy bár a nitrogémmel nem trágyázott parcellán is nagy termést adott, mégis a nitrogémmel való trágyázásra minden esetben fokozódott a termés. Legnagyobb volt a termés azon parcellákon, melyek tavasszal ehilissalétrommal lettek trágyázva. Az ősz trágyázás ammóniakkal korántsem hatott olyan kedvezően. A kísérletek egyáltalában azt bizonyítják, hogy a könnyű talajokon — feltéve, hogy azok nem nagyon soványak — a rozst legelőszertűben tavasszal ehilissalétrommal trágyázni, a soványabb talajokon azonban ősszel is kell nitrogénnel, de csak keveset. Szivélylik meg a tapasztalatokat s tegyük egyelőre bar kicsinyben kísérletet a rozsnak salétrommal való feltrágyázásával s az eredmény bizonyára meg fog győzni arról, hogy nagyon is így kell eljárunk.

Felölő szerkesztő: Berecz Gyula.
Főmunkatárs: Báni János.

Ájtók, ablakok, cserépkályhák és különféle faanyag

egy nagy lakóház átépítése következtében oleszó áron eladó. — Czim a kiadóhivatalban.

Nyári menetrend

A magyar királyi államasutakok:

(Érvényes 1904. évi május 1-től kezdve.)

Budapest—T.-Szt.-Márton: T.-Szt.-Márton—Budapest:

Gyv. i. reggel 7-10, é. d. u. 1-38 i. d. u. 2-54, é. este 9-15
Szv. i. d. e. 9-35, é. este 7-52 i. reg. 8-32, é. este 7-00
Gyv. i. d. u. 3-30, é. este 10-26 i. reg. 6-04, é. d. u. 12-50
Szv. i. d. u. 5-20, é. reg. 5-41 i. este 10-25, é. d. u. 9-40
Vv. i. éjjel 11-10, é. d. e. 11-41 i. d. u. 4-57, é. reg. 5-20

T.-Szt.-Márton—Ruttká: Ruttká—T.-Szt.-Márton:

Gyv. i. d. u. 1-39, é. d. u. 1-47 i. d. u. 2-45, é. d. u. 2-53
Szv. i. este 7-54, é. este 8-03 i. reg. 8-20, é. reg. 8-31
Szv. i. este 10-27, é. este 10-35 i. reg. 5-54, é. reg. 6-03
Gyv. i. reg. 5-42, é. reg. 5-53 i. este 10-08, é. este 10-24
Vv. i. reg. 7-47, é. reg. 8-00 — — — — —
Vv. i. d. e. 11-42, é. reg. 11-53 i. d. u. 4-45, é. d. u. 4-56

Budapest ny.—Zsolna: Zsolna—Budapest:

Gyv. i. reg. 7-20, é. d. u. 1-33 i. éjjel 3-45, é. reg. 9-40
Szv. i. reg. 9-25, é. este 8-35 i. reg. 7-00, é. este 5-55
Gyv. i. este 6-15, é. éjjel 12-07 i. d. u. 3-12, é. este 9-43
Szv. i. este 10-30, é. reg. 8-03 i. este 9-20, é. reg. 6-25

Zsolna—Pozsony: Pozsony—Zsolna:

Gyv. i. d. u. 3-12, é. este 7-20 i. reg. 9-19, é. d. u. 1-33
Szv. i. reg. 7-00, é. d. u. 1-23 i. este 6-50, é. éjjel 12-13
Szv. i. d. u. 3-38, é. éjjel 11-20 i. reg. 6-00, é. d. u. 12-50
Szv. i. éjjel 9-20, é. éjjel 3-31 i. d. u. 1-24, é. este 8-35
Szv. — — — — — i. éjjel 1-45, é. reg. 8-30

A os. és kir. szab. Kassa-Odorbergi vasutakok:

Kassa—Ruttká: Ruttká—Kassa:

Szv. i. reg. 5-15 é. d. u. 12-10 i. reg. 4-43, é. d. e. 11-50
Szv. i. reg. 8-04, é. d. u. 2-08 i. d. e. 8-53, é. d. u. 3-50
Gyv. i. d. u. 1-05, é. este 8-04 i. d. u. 2-44, é. éjjel 11-15
Szv. i. d. u. 4-10, é. éjjel 11-16 i. d. u. 2-31, é. este 8-35

Kralován—Árvavárja: Árvavárja—Kralován:

Szv. i. reg. 9-35, é. reg. 15-05 i. reg. 7-32, é. d. e. 9-15
Szv. i. d. e. 11-48, é. d. u. 12-58 i. d. u. 12-05, é. d. u. 1-32
Szv. i. d. u. 3-03, é. d. u. 4-25 i. d. u. 3-32, é. d. u. 4-40
Szv. i. d. u. 5-20, é. este 6-54 i. d. u. 5-35, é. este 7-35

Ruttká—Zsolna: Zsolna—Ruttká:

Szv. i. reg. 6-23, é. reg. 6-50 i. reg. 4-00, é. reg. 4-28
Szv. i. d. u. 12-27, é. d. u. 12-55 i. reg. 7-25, é. reg. 7-56
Gyv. i. d. u. 2-20, é. d. u. 2-45 i. d. u. 1-54, é. d. u. 2-19
Szv. i. este 8-30, é. este 8-58 i. reg. 8-15, é. reg. 8-42
Szv. i. éjjel 11-30, é. éjjel 11-57 i. d. u. 3-40, é. d. u. 4-07
Szv. — — — — — i. este 9-12, é. este 9-40

Építkezés miatt csomagolópapírok és papírzacskók igen jutányos áron kaphatók Moskóczi Ferenczné kereskedésében Turócszmtárton.

Kérjen mindenki

saját érdekében

Valódi Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé

csak oly csomagokban, a melyek a Kneipp páter védjegyét és a Kathreiner nevet viselik, és kerülje gondosan a silány utánzatok elfogadását.

Jónak, a jól az ellensége

Tényleg a legjobbat az eddig használtban levő szappan, szóla, por, stb. anyagokkal valóan és pártól ruháértük mosására, Schicht által újonnan feltalá-

mosókóvontat,

„Asszonydícséret“

végül a ruhák beázatlására.

Előnyök:

1. Az eddig szükség volt mosási időt a felcsökkenett.
 2. Fáraóságot a nedvedre.
 3. A szóda használatát teljesen feleslegessé teszi.
 4. Műhozzá tszababba, tehát lehecsélő is varázsolhat ruhát.
 5. Úgy a kezeknek, mint a ruhának teljesen ártalmatlan, amiért az alatt jegyzett cseggel kezeséggel vállal.
 6. Rendkívül kiadósága folytan olcsóbb, minden más mosásznál.
- Kétküszöhetetlenül válik minden háziasszony és mosónőnek egy ujjszeri kísérlet után.
- Mindenütt kapható

Schicht-szappan

„szarvas“ vagy „kutyas“

legjobb, legkiadósabb s ennél is tovább legolcsóbb szappan. Minden karos alkatrészekről mentes.

Mindenütt kapható!

Evásárlásnál különösen arra ügyeljenek, hogy mind a két szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikevel legyen ellátva.

Schicht György, Aussig
A legnagyobb újar a maga nemében, az európai szárazföldön

AMERIKÁBA

leszállított áru utazás a III. osztályon

135 korona

Bécsből Antwerpenen keresztül Now-Yorkba és Philadelphióba ellátással együtt.

Ezen jutányos ellátási költség biztosítása végett az utasoknak 20 korona előleget kell küldeniük alant címre:

Red Star line
Bécs, Wiedner Gürtel 20.

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy mindennemű

tábla- és tükörüvegraktáramat

kibővíttem, miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy új épületek, mint egyes ablakok beüvegezését, jutányos és legpontosabb kiszolgálás biztosítása mellett, elvállalok.

Wix Miksa

liszt-, fűszer-, csemege-, üveg- és porcellánkereskedő

Turócszentmárton.

PERLZWEIG J. óras és ékszerész Ruttká. Nagy raktár arany- és ezüstneműekben, fali-és zsebrórákban.

5 darab „Turócszentmártoni keressk. és iparbank“ részvényt elad Zányi Kálmán helyben.

A Richter-féle
LINEMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller
egy régi népszerű háziaszer, a mely már több mint 33 év óta megbízható bebizonyosult alkalmaztatik közvénytel, csuazal és megfűzetéskor.
Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárlásokor, avatások legnyak és osáks eredeti üvegeket dobozokban a „horgony“ védjeggyel és a „Richter“ cseggel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerertárban kapható.
Főraktár: **Török József** gyógyszerertár Budapest.
Richter F. A. és társa.
Bécs és kir. udvari szállítók.
Budapest.

Vidéken kapható Gazdik János gyógyszerertárban Kőrmöcszbányán, Toperczer S. „Mégváltó“ gyógyszerertárban Turócs-Szt.-Mártonban és Schönaich Viktor gyógyszerertárban Znojváraján

A közönség figyelmébe! Moskóczi Ferenczné könyv- és papírkereskedésének üzlethelyisége, átépítés miatt, ideiglenesen az udvari helyiségekben helyzetetett el. Bejárat a kapun keresztül.